תופיק טובי
חבר הכנסת
ת.ד. 1843
תל-אביב.

לכבוד
עו"ד א. לויצקי
ירושלים

23.11.1956

א.נ.,

ב-29.10.56 נרצחו בכפר-קאסם שליד פתח-תקווה ובכפרים אחרים במשולש 51 אזרחים ערביים (גברים, נשים וילדים) בדם קר על ידי אנשי "משמר הגבול" הישראלי. 13 נפצעו קשה.

הידיעה על רצח המוני אכזרי זה של אזרחים חפים מפשע, שהגיעה טיפין טיפין ותוך איפול מצד השלטונות, זעזעה והחרידה עד עומק הנפש כל מי ששמע על הפשע המתועב הזה.

נוכח חומרת הפשע, ובנסיון לטשטש אותו ולחפות על האחראים העיקריים לו, פרסמה לשכת ראש הממשלה ב-11.11.56 (ז"א רק כשבועיים ימים אחרי ביצוע הטבח) הודעה האומרת, כי ביום 29 באוקטובר 1956, כשהתגברה פעולת הפידאיון... (האמת היא כשהחלה פעולת ההתקפה על מצריים. ת.ט.) הוכרז עוצר בכמה כפרים שעל הגבול המזרחי, לשם שמירת חיי אנשי הכפר (?!) ושמירתו הוטל על גדוד של משמר הגבול, ותושבי הכפרים שמרו על העוצר שנקבע בין שעה 17.00 בערב עד שעה 06.00 בבוקר. בכפרים אחדים שבו כמה תושבים לביתם לאחר שעות העוצר ונפגעו ע"י משמר הגבול. עם היוודע הדבר לראש הממשלה, מינה ביום 1.11.56 ועדת חקירה, בראשות השופט המחוזי בנימין זוהר כיו"ר, ראש עיריית חיפה מר אבא חושי ועו"ד א. חוטר-ישי, כחברים, והוטל עליהם לברר:

א) נסיבות המאורעות בכפרים ביום 29 באוקטובר 1956;
ב) מידת אחריותם של אנשי משמר הגבול, (קצינים, סמלים וטוראים), ואם יש להעמידם לדין;
ג) הפיצויים שהממשלה חייבת לשלם למשפחות שסבלו עקב התנהגותם של אנשי משמר הגבול.

הועדה שמעה עדותם של נציגי הכפרים, של משטרת הגבול ושל אנשי הצבא.

לפי מסקנות הועדה הועמדו למשפט צבאי מפקד הגדוד של משמר הגבול וכמה מפקודיו אשר ביצעו פקודה לא חוקית.

הממשלה החליטה לשלם מייד לכל משפחה שסבלה סכום של 1000 ל"י כמפרעה, והטילה על ועדת השופט זוהר לקבוע במהירות האפשרית סכום הפיצויים המגיעים לכל משפחה של הנפגעים, וסכום נוסף ישולם לפי קביעת הועדה.

×
× ×

שורות סתמיות ומעורפלות אלה של הודעת לשכת ראש הממשלה מכוונות לטשטש מאורע מזעזע, מאורע אכזרי ביותר, אשר השלטונות בדרג הגבוה ביותר הם האחראים העיקריים לו.

נוכח העובדה שהממשלה אוסרת איסור חמור על פרסום פרטי מאורע זה אשר אליו מתייחסת ההודעה, ונוכח הפעלתה של הצנזורה בצורה הקטלנית ביותר בכוונה להעלים מדעת הקהל את דבר הטבח הברברי, אני רואה חובה לעצמי להעביר לך במכתב זה את העובדות כמות שהן, שלמדתי לדעת אותן בעת ביקורי בכפר-קאסם ביום 20.11.56 יחד עם חבר הכנסת מאיר וילנר. להלן הנני מוסר את העובדות המדוייקות, כפי שנמסרו ע"י תושבי הכפר, גם אלה שהיו עדים לטבח ושהיו קורבנותיו (פצועים).

×
× ×

ב-29 באוקטובר, יום פתיחת המלחמה נגד מצריים, הופיעו אחרי השעה 16.00 חוליות משמר הגבול בכפרי המשולש והודיעו לראשי הכפרים - למוכ-תרים ולראשי המועצות המקומיות - שהם מכריזים על עוצר בכפרים, החל משעה 5 אחה"צ ועל התושבים להכנס לבתיהם מייד.

בכפר-קאסם הנמצא בסביבת פתח-תקווה, הודיע מוכתר הכפר לקצין שהביא את פקודת העוצר, כרבע שעה לפני 5, שפועלים רבים מבני הכפר עובדים מחוץ לכפר וחוזרים מאוחר יותר, אחרי שעה 5. קצין זה ענה למוכתר שמשמר הגבול "ידאג" לפועלים אלה.

במבואות כפר-קאסם נעמדה חוליה של משמר הגבול וחיכתה לבואם של הפועלים החוזרים ממקומות עבודתם במכוניות-משא ובכלי-רכב אחרים. ראשוני הבאים היו 4 פועלים רוכבי אופניים. הפועל <u>עבדאללה סמיר בדיר</u> מתושבי כפר-קאסם סיפר:

"כחמישה רגעים לפני שעה 5 (ז"א עוד לפני כניסת העוצר לתוקפו) הגעתי למבואות הכפר בקרבת בית הספר יחד עם 3 פועלים אחרים - על אופניים. נתקלנו בחוליית שוטרים ממשמר הגבול על מכונית - כ-12 במספר עם קצין בראשם. הפועלים אמרו "שלום קצין". הקצין שאל אותם: "אתם מבסוטים?" הם ענו "כן". השוטרים ירדו מהמכונית ופקדו על הפועלים לעמוד. וקצין פקד "לקצור אותם!". כשהשוטרים החלו לירות, אני (עבדאללה סמיר בדיר) שכבתי על הארץ והתגלגלתי לתעלה שע"י הכביש כשאני צועק, אבל לא נפגעתי. הפסקתי לצעוק ועשיתי את עצמי כמת. השוטרים המשיכו לירות בפועלים האחרים שנפלו. אז הקצין אמר: "מספיק, הם כבר הרוגים, חבל על הכדורים". אני שכבתי ללא תנועה. לאחר מכן הגיעה למקום עגלה עם 3 פועלים. השוטרים עצרו את העגלה ומייד ירו בפועלים והרגו אותם.

השוטרים התרחקו מהמקום כמה עשרות מטרים, כשגופות הפועלים ההרוגים מונחות על הכביש, ותפסו עמדה אחרת על הכביש רחוקה יותר מהכפר. פועלים נוספים, רוכבי אופניים הגיעו וכמו-כן מכונית-משא עמוסה פועלים. נצלתי את ההזדמנות שהחוליה התרחקה מהמקום, בו שכבתי, קמתי ורצתי אל עבר הכפר. השוטרים ירו בי, אך לא נפגעתי והתחבאתי באחד הבתים הראשונים של הכפר עד גמר העוצר".

בין מכוניות-המשא שנעצרו ע"י חוליית משמר הגבול במבואות הכפר היתה מכונית שהסיעה נשים ובנות - פועלות במסיק זיתים - 13 במספרן יחד עם 2 פועלים ונהג המכונית, תושב הכפר טייבה, בשם מחמוד חביב.

הנערה <u>הנא סלימאן עאמר</u>, בת ה-15-16, היתה אחת הנוסעות במכונית, בה נסעו הפועלות והיחידה שנשארה בחיים מבין נוסעי אותה מכונית. היא שוכבת פצועה בבית החולים בילינסון. היא מסרה לאנשים שביקרוה בבית החולים את הדברים הבאים:

המכונית שבה נסעה נעצרה ע"י חוליית השוטרים של משמר הגבול במבואות הכפר. השוטרים פקדו על הנהג ועל שני הפועלים לרדת מהמכונית והודיעו להם שעומדים להרוג אותם. הנשים התחילו לצעוק נוכח איום הזוועה והתחננו בפני השוטרים שיניחו לפועלים ללכת. אך השוטרים צעקו: "גם אתכן נהרוג!" כשירו בנהג ובשני הפועלים ורצחום היססו, מה לעשות בנשים. הנערה מספרת ששמעה איך שהקצין דיבר במשדר עם הממונים עליו בתחנת המשטרה בראש-העין והתייעץ מה לעשות עם הנשים. מייד לאחר זה החלו השוטרים לירות בנשים ורצחו את כולן, 12 במספר. בין הנרצחות היו נשים הרות, אחת בחודש ה-8 (פאסמה דאוד סרסור), וכן נשים זקנות בנות 50-60 ואף ילדות (לוטפיה עיסא ורשיקה בדיר) בנות 13.

הנערה שסיפרה על הזוועה הזאת (הנא עאמר) נפצעה ונפלה בין ערימת הגויות והשוטרים חשבו שמתה.

בסך הכל עצרו השוטרים 3 מכוניות-משא. הורידו את הפועלים מעליהן, ורצחום על הכביש באש מכונות הירייה ואש הרובים והסטנים של השוטרים. נוסף על כל אלה רוכבי אופניים נוספים, אנשים שבים ברגל או על עגלות,

רועים שחזרו הביתה, ילדים שהלכו לקרוא לאבותיהם מהשדות לפני העוצר; כאלה היו קורבנות הרצח ההמוני המתועב הזה.

מכונית-משא רביעית שהגיעה למקום עם ארבעה פועלים נצטוותה לעצור ע"י השוטרים. אחד מהפועלים שהבחין בגופות הנרצחים מרחוק צעק לנהג שיסע ולא יעצור. המכונית עקפה את השוטרים ונסעה במהירות גדולה אל תוך הכפר. השוטרים ירו בה ואחד מהנוסעים בה נהרג, אך היתר נמלטו.

במשך כל פעולת הרצח, בדקו השוטרים וחיפשו אם מישהו מהנפגעים נשאר בחיים, ובמקרה כזה ירו בו שוב. היו מקרים שרמסו גולגולות במגפיים ואף דקרו נשים פצועות בכידונים.

אלה מבין הפועלים אשר נשארו בחיים בתוך ערימות הגוויות, ניצלו הודות לכך שכיסו עצמם בגופות חבריהם ואחיהם המתים, כך שאנשי משמר הגבול לא הבחינו שהם חיים. ניצולים אלה סיפרו את הפרטים המזעזעים הנ"ל.

קציני ושוטרי משמר הגבול, "שומרי החוק והסדר", נוסף על מעשה הרצח, עוד הורידו שעונים מידי קורבנותיהם, חיפשו בכיסיהם וגנבו מהם כספים.

"הפעולה" נמשכה כשעה וחצי, עד שעברה במקום חולית צבא ונוכח מראה הזוועה קרא לאמבולנס, אשר העביר כמה מהפצועים לבית החולים בילינסון ולבתי חולים אחרים. אחדים מהפצועים הסתתרו בין הגופות והיו כאלה שנשארו כל הלילה עד בא האמבולנס שנית למחרת היום ולאחר מיון נוסף העבירו אותם לבית החולים.

הנער עותמאן סלים בדיר, בן ה-17 שהיה בין נוסעי אחת המכוניות נשאר בין גופות ההרוגים במשך כל הלילה עד למחרת היום, סבל מקור הלילה, מפצעיו הקשים ללא הוצאת הגה מפיו, מתוך פחד פן יהרגו אותו.

הפצוע אסעד סלים עיסא, כבן 25 היה מבין רוכבי האופניים שירו בהם. הוא נפצע קשה בכמה חלקים מגופו. הוא כיסה את עצמו באחד ההרוגים ושכב ללא תנועה במשך כל הלילה ונתגלה רק ב-3.30 אחה"צ למחרת היום והועבר לבית החולים תל-השומר. כעת הוא שוכב בביתו בכפר כשגופו מהחזה ועד אצבעות רגליו מכוסים בגבס. אחיו עבד הוא אחד ההרוגים.

אחד הנערים שנפצעו ונשארו בין ערימת ההרוגים עד שניצלו למחרת היה הנער עבד א-רחמאן יעקב סרסור, בן 16, הוא אילם וחרש.

אסמעיל עיקאב בדיר, בן 18 היה אחד הפועלים אשר הצליח לברוח אל תוך כרמי הזיתים שבסביבה, על אף שנפצע ברגלו. במהרה טיפס על עץ זית. הוא נשאר במחבואו זה מתוך פחד פן יהרגוהו, עד יום רביעי אחה"צ, ז"א במשך יומיים, עד שעבר בקרבת המקום אחד הרועים. הוא קרא את הרועה לעזרה. הפצוע הועבר לבית החולים, אך רגלו הפצועה בינתיים כה נזוקה, עד שהיה הכרחי לקטוע אותה. הוא שוכב עד היום בבית החולים תל-השומר.

אחד הזוועות המזעזעות אירעה בתוך הכפר גופה, כשיצא הילד טלאל שאקר עיסא, בן ה-8 מדלת ביתו כדי להכניס את העז הביתה. שוטרי משמר הגבול ירו בו והוא נהרג במקום. כשיצא אביו, שאקר עבדאללה עיסא להיווכח במה שקרה - ירו גם בו ונפצע. אשתו רמסיה שיצאה - ירו גם בה ונרצחה. ואותו דבר היה מנת חלקה של בתו נורה, בת ה-18. זקן המשפחה, הסבא של הילד שנהרג והיחידי שנשאר מבני המשפחה מת למחרת היום מרוב זעזוע, משבץ לב.

על תושבי כפר-קאסם הוכרז עוצר במשך כל יום שלישי, 30.10, עד יום רביעי, 31.10 אחה"צ. במשך הזמן הזה גייסה המשטרה כמה מתושבי הכפר השכן ג'לג'וליה שהובאו לכפר-קאסם וקברו את קורבנות הרצח.

בקציר הדמים בכפר-קאסם היו 49 הרוגים ו-13 פצועים. בין ההרוגים 12 נשים ובנות, 10 נערים בני 14-17 ו-7 ילדים בני 8-13.

בין קורבנות הרצח היו אבות ואמהות יחד עם בניהם ובנותיהם. ספא עבדאללה סרסור, אם, בת 45 נרצחה יחד עם שני בניה ג'ומעה, בן 16 ועבדאללה, בן 14.

עותמאן עבד עיסא רועה בן 30, נרצח יחד עם בנו פתחי, ילד בן 12 בדרכם חזרה עם עדרם לכפר.

זינב עבד א-רחמאן סאהא, אשה בת 45 נרצחה יחד עם בתה בקריה מחמוד סאהא בת ה-17.

להלן הרשימה המלאה של קורבנות הרצח ההמוני בכפר-קאסם:

1. שמות הנרצחים

1.	ספא עבדאללה סרסור	אשה	בת 45	
2.	ג'ומעה מוחמד זאיד סרסור	נער	בן 16	בנה של ספא סרסור
3.	עבדאללה זאיד סרסור	נער	בן 14	בנה השני של ספא סרסור
4.	יוסף מוחמד אסמעיל סרסור		בן 45	אב ל-5 ילדים
5.	פאטמה דאוד סרסור	אשה	בת 30	הרה בחודש ה-8, אם ל-6 ילדים
6.	מוחמד עלי סרסור		בן 35	אב ל-6 ילדים
7.	עטא יעקב סרסור		בן 26	אב ל-2 ילדים
8.	מחמוד ח'דר סרסור		בן 27	אב ל-6 ילדים
9.	מוחמד סלים סרסור	נער	בן 17	
10.	מחמוד עבד-א-ראזק סרסור	נער	בן 16	
11.	פאטמה סאלח סרסור	נערה	בת 14	
12.	זאגלולה אחמד עיסא	אשה	בת 45	
13.	עותמאן עבד עיסא		בן 30	
14.	פתחי עותמאן עיסא	ילד	בן 12	בנו של עותמאן עבד עיסא, רועים שנהרגו בעת חזרתם עם עדרם.
15.	אברהים עבד-אל-האדי עיסא		בן 27	הניח אשה ו-2 ילדים
16.	עבד סלים עיסא		בן 20	הניח אשה וילד, אחיו אסעד סלים עיסא נפצע קשה, מרגליו ועד חזהו נמצא בגבס.
17.	גאזי מחמוד דרוויש עיסא		בן 20	
18.	סאלח מוסטפה עיסא		בן 17	
19.	פאטמה מוסטפה עיסא		בת 18	אחותו של סאלח עיסא
20.	ג'ומעה תופיק עיסא		בן 16	
21.	עבדוללה אחמד עיסא		בן 15	
22.	לוטפיה דאוד עיסא	נערה	בת 13	
23.	עבד מוחמד עיסא	נער	בן 12	
24.	טלאל שאקר עיסא	ילד	בן 8	
25.	עבדוללה סולימאן עיסא	זקן		סבא של טלאל שאקר עיסא, מת למחרת מזעזוע לאחר שנכדו נהרג ונפצעו קשה בנו, שאקר עבדאללה עיסא, אשת בנו רמסיה ובתם נורה בת 18.
26.	סלים בדיר		בן 50	הניח אשה ו-6 ילדים, בנו עותמאן בן 17 פצוע קשה
27.	חלווה מוחמד בדיר		בת 60	סבתא זקנה
28.	פאטמה מחמוד בדיר	אשה	בת 40	
29.	עבד -א-רחים סמיר בדיר		בן 25	הניח אשה ו-4 ילדים
30.	עבדוללה עבד-אל-גאפר בדיר		בת 17	
31.	רשיקה פאיק בדיר	נערה	בת 13	
32.	אמנה קאסם סאהא		בת 50	אם ל-4 ילדים
33.	זניב עבד-א-רחמאן סאהא		בת 45	

34. בקריה מחמוד סאהא	נערה בת 17	בתה של זינב עבד א-רחמן סאהא
35. עלי עותמאן סאהא	בן 30	הניח אשה ו-8 ילדים
36. ג'מאל סלים סאהא	נער בן 12	
37. אחמד מוחמד פריג'	בן 35	הניח אשה ו-4 ילדים
38. מוסא דיאב פריג'	בן 18	
39. עלי נימר פריג'	נער בן 17	
40. עבד סליה פריג'	נער בן 14	
41. כמיסה אחמד עאמר	אשה בת 50	אם ל-7 ילדים
42. סאלח מחמוד עאמר	בן 40	אב ל-3 ילדים
43. סאלח סלאמה עאמר	בן 18	
44. אחמד ג'ודה עאמר	בן 17	
45. מחמוד עבד אל-גפאר	בן 35	הניח אשה ו-7 ילדים
46. ריאד רג'א חמדאן	ילד בן 8	

47. מחמוד חביב, נהג מכונית-המשא שהובילה את הפועלות מכפר טייבה
48. אשה מכפר ג'לג'וליה
49. פועל בשם מוחמד מכפר-ברא, סמוך לכפר-קאסם.

2. שמות הפצועים והנפגעים

1. אסמעיל מחמוד בדיר	בן 40	
2. אסמעיל עיקאב בדיר	בן 18	נקטעה רגלו הימנית
3. תופיק אל-חמוד בדיר	בן 25	
4. עותמאן סלים בדיר	בן 17	אביו בין ההרוגים
5. עבד א-רחים סלים סאהא	בן 17	
6. עבד א-רחמאן יעקב סרסור	בן 16	אילם וחרש
7. שאקר עבדוללה עיסא	כבן 40	
8. רמסיה עבדוללה עיסא		אשת שאקר
9. נורה שאקר עיסא		בת שאקר
10. הנא סלימאן עאמר	בת 15	
11. אסעד סלים עיסא	בן 25	אחיו בין ההרוגים
12. סאלח כליל עיסא	בן 18	
13. מחמוד מוחמד פריג'	בן 25	

ואם כי בכפר-קאסם הגיעה הברוטאליות לשיא, הרי מעשי הזוועה לא צומצמו אך ורק לכפר-קאסם.

בכפר טירה, נרצח באותו יום פועל חקלאי שעובד כשומר בשדות, שחזר לכפרו מבלי שידע על הכרזת העוצר. שם הנרצח נימר עבד אל ג'אבר סולטאן, בן 60.

נער בן 14 מהכפר בקה-אל-גרביה נעדר ולא ידוע על גורלו עד היום הזה.

בכפר טייבה נרצח באותו יום נער בן 14, מחמוד עקל ג'אבר, כשיצא קרוב לשעה 6 מביתו בשליחות אביו להביא משחו מבית סכן.

זאת היא תמונת הזוועה אשר הממשלה מנסה בכל האמצעים שבידה למנוע את פרסומה, למנוע מהציבור לדעת את האמת על מה שהתרחש ב-29 באוקטובר 1956 בכפרי המשולש.

×

× ×

אני מוצא לנכון להביא עובדות מזעזעות אלה לידיעת הציבור באמצעות מכתב זה לאחר שזרועות הממשלה השונות מנסות להשתיק ולטשטש את מעשי הזוועה.

הצנזורה החמורה אוסרת את פרסום העובדות בעתון. מסיעת המפלגה הקומוניסטית הישראלית נמנעה הזכות הפרלמנטארית האלמנטארית להעלות פרשה זו על סדר יומה של הכנסת. כשחברת הכנסת אסתר וילנסקה - באחד הדיונים בכנסת, ביום שלישי שעבר 13.11.56 - התעכבה על הפרשה הזאת, נשלל ממנה רשות הדיבור וכל מה שדיברה בנוגע לפרשת כפר-קאסם נמחק באופן שרירותי מהפרוטוכול.

על כן, מתוך מילוי חובתי האנושית, חובתי כנבחר הציבור לכנסת, חובתי כלפי עם ישראל, כלפי המוני העם הערבי בישראל, כלפי תושבי כפר-קאסם, שביקשו להשמיע את זעקתם אל דעת הקהל, הנני שולח מכתב זה וקורא אל כל אדם ישר ובעל מצפון לפעול נגד מעשה הרצח ולהרים את קולו נגד מדיניות הממשלה כלפי האוכלוסיה הערבית בארץ, מדיניות הדיכוי והממשל הצבאי, מדיניות המטפחת יחס הפקרות כלפי התושבים הערבים שנגדם הכל מותר.

הממשלה בהודעתה מנסה להסיר מעצמה את האחריות לטבח המתועב של עשרות אזרחים ערביים שלווים ולהטיל את האשמה רק על "מפקד הגדוד של משמר הגבול וכמה מפקודיו, אשר ביצעו פקודה לא חוקית". אין ספק שאת אנשי משמר הגבול האחראים הישירים על ביצוע הפשע המתועב - יש להעמיד לדין ולהענישם בכל חומר הדין.

אולם לא רק מבצעי הפשע הישירים הם האשמים. האשמים העיקריים הם האחראים למדיניות הרדיפות כלפי האוכלוסיה הערבית, המנהלים את מדיניות הדיכוי הלאומי, מקיימים זה שמונה שנים רצופות את הממשל הצבאי האכזרי המתנהג כלפי האוכלוסיה הערבית כאל אוכלוסיה עויינת, חסרת זכויות, כאל אוכלוסיה שיש לרדוף אותה ולדכא אותה. מעשה הרצח המתועב בכפר-קאסם הוא פרי המדיניות הרשמית של הממשלה כלפי האוכלוסיה הערבית, היא פרי ההפקרה המתמדת של זכויות האוכלוסיה הערבית ע"י השלטונות, היא פרי החינוך השוביניסטי לגבי האוכלוסיה הערבית, אשר מטפחים אותו ראשי השלטון במדינה.

אין זכות מוסרית לממשלה להחליט כפי שהחליטה, שמפקד משמר הגבול, הקצין יהודה אלכסנדרוביץ, וכמה מפקודיו יועמדו בפני בית דין צבאי סגור. פושעים אלה יש להעמיד בפני בית דין בפומבי ולנהל משפט פתוח ציבורי, אשר יגלה את כל מה שמסתתר מאחורי מעשה הרצח המתועב הזה.

אין להסתפק בשום פנים במשפט סודי עם שופטים מ"אנשי שלומנו", אשר ימונו ע"י אלה המקיימים את הממשל הצבאי באזורים הערביים. הצדק ושמה הטוב של ישראל מחייבים, כי תקום וועדה ציבורית רחבה, אשר תחקור את הפשע, תגלה את כל האחראים ואת הרקע הכללי שלו - מדיניות הממשלה כלפי האוכלוסיה הערבית, ותמסור את מסקנותיה לכנסת ולדעת הקהל בישראל.

כל אדם ישר ובעל מצפון איננו יכול אלא להתקומם נגד הרצח המתועב של עשרות אזרחים ערביים שלווים בכפר-קאסם ע"י "שומרי החוק והסדר", ע"י נציגים רשמיים של השלטונות.

פשע זה איננו בגדר של "פגיעה במספר של אזרחים", כפי שהודעת הממשלה מגדירה אותו. זהו פשע המזכיר את זוועות הנאצים כלפי יהודים ועמים אחרים באירופה בימי מלחמת העולם השניה, המזכיר את הכפר הצ'כוסלובקי לידיציה.

רצח המוני זה של אזרחים ערביים הוא איום חמור על כל האוכלוסיה הערבית בישראל החרדה לעתידה, לעצם קיומה.

פשע זה, הוא פשע כלפי כל העם בישראל. פשע זה איננו בגדר של עניין פנימי בלבד של ישראל. במצב של היום במזרח התיכון פשע כפר-קאסם הוא בגדר של שערוריה בינלאומית, הממיט אסון על היחסים היהודיים-ערביים במזרח התיכון.

אני קורא לכל בעלי המצפון, לכל האנשים הישרים, לא לשבת בחיבוק ידיים נוכח הרצח המתועב בכפר-קאסם.

אני פונה אליך בקריאה להשמיע את מחאתך נגד הפשע המתועב. אם יצליחו מבצעי הפשע והאחראיים לו להשתיק ולטשטש את מעשה הזוועה הזה, הם רק יוסיפו חטא על פשע, הם יזיקו קודם כל לישראל, לעניין עתידה במזרח התיכון.

אני תקווה שהאנשים הישרים, בעלי המצפון, שוחרי שוויון הזכויות, אחוות העמים והשלום לא יתנו לקשר השתיקה להצליח ויאבקו בכל כוחם לעריכת חקירה ציבורית פומבית, לגילוי כל האחראיים והאשמים והעמדתם לבית דין אזרחי פומבי. ומעל לכל יש לשים קץ למדיניות הממשלה כלפי התושבים הערביים, מדיניות ההפלייה, הדיכוי, הממשל הצבאי ורמיסת החירויות הדימוקראטיות והזכויות האלמנטאריות של האזרח הערבי.

אני מצפה לפעולה מתאימה מצדך ואודה לך, אם תודיעני על כך.

בכבוד רב,

תופיק טובי

תופיק טובי
חבר הכנסת